

2016. december 10. szombat

Sir 48,1-4.9-11

„Illés próféta jött ezután; tűzhöz volt hasonló, - a szava lángolt, mint a fáklya -, éhínséget hozott rájuk, és megfogyatkozott a száma azoknak, akik gonosz akarattal bosszantották, és nem tudták szívlelni az Úr parancsait. Az Úr szavával elzárta az eget, és három ízben tüzet hozott le az égből. Ilyen dicső volt Illés a csodáival!”

Zsolt 79

„Uram, seregek Istene, meddig haragszol még néped könyörgése ellenére? Könnyek kenyerével etetsz minket és bőséggel adod nekünk italul a könnyet.”

Számomra nem követendő példa az, aki tüzet és éhínséget hoz másokra. Mitől lenne dicső az ilyen tett? Az már inkább követendő, aki kiengeszteli az apa szívét fiával.

Sajnos az emberek egy része Istent olyan tulajdonságokkal ruházza fel, amilyen a saját lelkülete. Gonosz, rossz tetteiket „Isten akaratával” teszik legálissá. Pedig Isten nem a mindent elpusztító, hanem a teremtő. Hisz Jézus azért jött, hogy elmondja és megmutassa, hogy amilyen Istent hirdettek az embereknek, az nem létezik. De van egy Mennyei Atyánk, akinek a gyermekei vagyunk, aki szeret minket. Az Ő végtelen, önfeláldozó szeretete semmihez sem fogható.

A mi értelmünkkel nehezen fogjuk fel, hogy létezik a mi kicsinyes dolgainknál nagyobb.

A történelem folyamán sajnos sokszor meg lehetett tapasztalni „Isten ítéleteit” ami bizonyos emberek ítélete volt. Sajnos manapság is sokszor találkozom olyan emberrel, aki nem meri felvállalni a saját döntését, hanem Istenre hivatkozik.

Isten akarata nem lehet rossz! Ő szeret minket és jót akar nekünk. Ő megbocsájtó és nagylelkű.

Horváth Péter, *Érd*